

Tämä syksy näytti sen kuinka luonnosta ei oteta vaan luonto antaa.

Näin taas saatin minun osaltani tämän kauden viimeinen jahtipäivä päätökseen. Tämä syksy antoi paljon ja otti sitäkin enemmän. Tämä syksy näytti sen kuinka luonnosta ei oteta vaan luonto antaa. Syksyn aikana oli monien mielestä ”turhia” reissuja yllättävän paljon. Mutta todellisuushan on että koskaan ei ole turha reissu. Vaikkei itse pää jehua eli hirveä tullutkaan joka reissulta. Tuli sitäkin enemmän saalista henkisellä tasolla. Jokainen ”turha” reissu opetti, hirvien kulkupaikkoja kun jälkiä löysi, opetti minne ja milloin hirvet suunnilleen liikkuvat, missä alueessa hirviä on. Jokainen reissu toi tietämystä hirvien liikkeistä ja olostä. Jos taas jälkiä ei näkynyt opetti se milloin ja millaisella kelillä hirvet eivät liiku. Jokainen reissu vei minut askeleen lähemmäksi luontoa, ekosysteemiä ja sen toimintaa. ”Turhia” reissuja ei ole olemassakaan sillä jokaisella kerralla on askeleen lähempänä luontoa ja jokainen reissu tuo kokemusta ja opettaa monella tapaa.

Tämä syksy antoi paljon. Syksy antoi paljon onnistumisia, hyviä juttuja porukan senioreiden kanssa, taitoa, oppia, kokemusta sekä jopa minulle harvinaisen ensimmäisen ohilaukauksen (pitihän se isännän mieliks elämän ensimmäinen ohilaukaus ampua ettei se pahota mieltä kuinka hyvä oon ja että sillä pysy mielenkiinto vielä tämän syksyn kulkea minun mukana) ja mikä tärkeintä paljon muistoja. Syksyn myötä pääsin itse ampumaan elämäni ensimmäiset tuplat sekä pääsin näyttämään seniori kaartille kuinka on nuorella pojalla näkö pelaa. Hetken olin oman elämäni Simo Häyhä sillä pisin osuma mitä syksyn aikana tuli oli 307 metriin sekä toinen kaadoista 260 metriin. Syksyn aikana allekirjoittaneelle kertyi kokonais saldoksi kolme kaatoa. Mutta ne eivät olleet syksyn koho kohtia, ei lähekkekkään. Syksyn kohokohdat oli heittämällä porukan kesken vietetty aika metsällä ja nyky/paloittelu hommissa, isännän kanssa vietetty yhteinen aika mitä ei siitä sun toisesta syystä ole mielin määrin ollut. Sekä kaikki kokemus mitä syksyn aikana kertyi.

Jahtikausi opetti paljon uusia asioita. Kortin myötä jälkiä ajaessa tuli opittua paljon hirvien liikkeistä ja kulkupaikoista. Omien kaatojen myötä jo ennestään tuttu sanonta tuli vielä tutummaksi sillä niinhän se on että laukauksen jälkeen vasta ne työt alkaa. Jahtikausi opetti myös paljon jahdin ulkopuolisia asioita liittyen koulun käyntiin sekä ystävä suhteisiin.

Jahtikausi otti sitäkin enemmän mitä antoi. Ystävä suhde meinasi rapistua käsiin sen myötä kun aikaa ei jäänyt näkemiseen eikä jaksaminen riittänyt aina viestittelyyn. Vapaita viikonloppuja ei syksyissä ollut paljoa joten eri asiat pakkautuivat väistämättä viikoille joka taas koulunkäynnin ohella hieman sivuutti kotona opiskelua.

Jahti kausi otti paljon aikaa, voimaa ja vaivaa. Alkusyksyn 4.20 herätykset loivat minulle kokonaan uuden unirytmän. (Siitä vahnemmat eivät niin tykkää kun nykyään herään 4 aikaan ja olen jo 5 salilla. Ainakin tyytyväisiä voivat olla kun iltaisin en ole kylillä pirruuksia tekemässä vaan 9 aikaan jo nukkumassa.) Jahtikausi otti paljon sitoutumista ja asioiden perumista tai siirtämistä viikolle. Aika monet viikonloput menivät metsällä joko kokonaan tai puoliksi. Jahtikausi otti myös paljon ihmissuhteista sillä ajan puutteen myötä etäännyin paljon kavereistani ja yksi ystävä suhde meinasi rapistua käsiin osittain jahdin takia.

Monet vain ajattelevat metsästyksen olevan sitä että kotoa otetaan kivääri mukaan mennään metsästykselle maille ammutaan hirvi ja sitten se onkin jo pannulla paistumassa. Sitä se ei ole. Metsästys vie aikaa vaivaa ja uhrautumista. Ampumisen jälkeen se työ vasta alkaa kun edessä on jäljestys, pistäminen ja suolistaminen, hirven metsästä pois saanti, nylkeminen sekä ruhon siistiminen ja lopuksi paloittelu sekä pussitus. Niin sanotusti ”se ei ole niin helppoa miltä näyttää” Metsästys on myös kaikkea muuta kuin hirvien ampumista. Metsästys ”alkaa” jo ennen jahtia tekemällä riistapellot ja valmistelemalla kaikki syksyä varten valmiiksi. Hirvimetsällä nuotion äärellä vaihdetaan jokaisen omasta mielestä hyviä vitsejä ja juttuja. Jahdissa opitaan tuntemaan luontoa ja eläimien käyttäytymistä sekä luonnossa kulkemista. Jahdissa sekä nylky/paloittelu hommissa (ainakin meillä) puhutaan todella paljon filosofiasta sekä psykologiasta ja politiikasta. Sekä monista muista päivän kuumimmista aiheista mitä lööppi palstoilta sekä iltasanomista on aamulla löytynyt. Metsästys opettaa monella tapaa ja mikä tärkeintä ja omasta mielestä metsästyksessä on suurimmassa osassa se tuo ihmisiä yhteen.

Itse olen todella todella kiitollinen isälleni joka minut on opettanut metsästäämään sekä ennen kaikkea huolinut matkaan. Jaksanut kuunnella kiukutteluani ja menettänyt monet kerrat hermot kanssani mutta silti seuraavana aamuna ottanut uudestaan mukaan. Opettanut kaikki metsästyksen salat, ampumisesta suolistukseen sekä kaikkeen siltä väliltä. Opastanut ja ohjeistanut minne ja milloin kannattaa mennä mihinkin passiin. Opettanut tuntemaan hirvet ja niiden käyttäytymisen sekä opettanut liikkumaan luonnossa. Mutta kaikkea ei voi opettaa vaan se täytyy itse tekemällä oppia ja siihen isäni on antanut loistavat puitteet antamalla aina mahdollisuuden lähteä mukaan jahtiin ja antanut mahdollisuuden itse haluta oppia ja kulkea mukana. (Tiedän varsin hyvin että olen ollut raastava ja hankala oppipoika mutta kiitos kun et ole luovuttanut vaan aina ottanut avosylin vastaan ja mukaan)